ч. 326 (13.871). Львів, вівторок 4. грудня 1934. Poсztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Іспанії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Богослуження у св. Юрі
за душу Михайла Грушевського.

У неділю 2. грудня ц. р. в архикатедральному храмі св. Юра у Львові заходом Української Парляментарної Репрезентації відбулося жалібне Богослуження з панахидою за душу першого Голови Української Держави Михайла Грушевського. Правив богослуження о. мітрат Базюк в асисті численного духовенства, а високопатріотичну проповідь виголосив о. д-р І. Костельник, закінчуючи її молитвою за тих усіх українських діячів та рядових членів українського народу, що мусять під большевицьким режімом умирати мученицькою смертю, та які навіть не можуть мати християнського похорону.

Хоча богослуження було заповіджене в останньому дні, всеж велика церква була вщерть виповнена народом. На вставлених кріслах упереді сиділи члени Української Парляментарної Репрезентації з головою д-ром Дмитром Левицьким на чолі, голова „Просвіти", голова „Рідної Школи" і ін. чільні діячі. Взагалі були присутні представники всіх українських установ, організацій і товариств та маси рядових вірних.

Ювилейне свято
Товариства українсько-руських правників у Львові.

В суботу, 1. грудня ц. р. святкував український правничий світ 25-літні роковини свого станового Товариства.

В год. 8-ій ранком відправив о. ректор Сліпий в асисті питомців богословської академії поминальне богослуження і панахиду в церкві св. Духа при вул. Коперника за душі померлих членів Товариства. Підчас богослуження і панахиди співав хор питомців. На Службі Божій явились члени з головою ради. Зеноном Лукавецьким та замешкалі у Львові члени Товариства..

Вечором в год. 7-ій відбулась Святочна Академія в салі Т-ва „Українська Бесіда" при вул. Рутовського ч. 22. Академію відкрив голова Т-ва ради. З. Лукавецький, згадуючи теплими словами заслуги членів основників Т-ва та тих, які відійшали. Присутні вшанували память покійників встаючи з місць і 3 хвилинною мовчанкою, а голова відчитав коло три десятки прізвищ померлих членів.

З черги адв. д-р О. Надраґа відчитав довший реферат, у якому подав історію Товариства, яку наші читачі вже знають з оголошеної статті в „Ділі" ч. 320. п. з. „Роля нашого правничого стану".

Вельми цікавий реферат проф. д-ра Станислава Дністрянського п. н. „Нові кодифікаційні змагання на полі цивільного права" відчитав секретар ради. Володимир Іванець. Булаб дуже велика шкода, якби Товариство не оголосило друком цього дійсно цінного реферату. Опісля секретар відчитав низку привітів від наших установ, члена основника і першого голови Товариства проф. д-ра С. Дністрянського з Праги, який перед війною був душею Товариства та привіти від поодиноких членів, визначних наших юристів з провінції, які не могли взяти особисто участи в цім милім святі. По рефератах коло год. 9-ої вечором член Т-ва д-р Юліян Заяць відспівав три пісні а саме: „Чи є що краще" — Івана Заяця; „Ой, гляну я" — Михайла Волошина і „Гетьмани" Миколи Лисенка у супроводі фортепіяну. З черги п. Лілія Шпитковська (фортепіян), п. Роман Сорор (скрипка) і п. Орест Березовський (чельо) відограли „Тріо" ц-моль Бетовена. Музичну частину закінчила п. Іванна Лозинська-Гиниле-вичева відспівавши дві пісні: „Ой, сумна я, сумна" — Василя Барвінського і італійську пісню „Ля Валлі" — А. Каталяні у супроводі фортепіяну, при якому сидів увесь час м-р І. Заяць. Усіх виконавців нагородила публика (коло 150 осіб) рясними оплесками, а обі пані дістали гарні китиці квітів.

По концертовій частині відбулись товариські сходини з дансінґом, які затягнулись геть поза північ. Свято залишило в присутніх дуже милий спогад.

Політичний атентат у Москві.

МОСКВА, 1. 12. ПАТ. Агенція Тасс повідомляє: Сьогодні в год. 16.30 в будинку ленінградської ради вбито Сергія Кірова. Виконавця атентату арештовано.

Сергій Кіров належав до т. зв. старої большевицької гвардії. Був членом комуністичної партії від 1904 р. і за царських часів відсиджував довголітню вязницю за революційну акцію. Після революції займав ріжні становища в армії і партії. В останньому часі був секретарем центрального комітету комуністичної партії, секретарем округи компартії в Ленінграді та членом центрального виконного комітету СССР.

Кіров у характері большевицького делегата для переговорів із Польщею був співтворцем ризького трактату.

МОСКВА, 2. 12. ПАТ. З приводу вбивства Кірова центр. комітет ком. партії видав спеціяльну відозву, що закликає до дальшої боротьби за тріюмф соціялізму та до боротьби з ворогами робітничої кляси. Похорони Кірова відбудуться в Москві 6. грудня. Попіл його поховають в мурах Кремля.

МОСКВА. ПАТ. Вбивство Кірова, що є першим від ряту літ виявленим політичним атентатом у СССР, викликало величезне вражіння в усьому краю. Всі часописи вийшли в жалібних обвідках. У багато містах вивісили жалібні прапори. У Ленінграді союз письменників видав відозву, яку підписало 20 визначних большевицьких письменників із Ол. Толстим. У відозві накликають попросту до репресій, взивають до „ненависти проти ненависти". В подібному тоні є резолюція організації ленінградських учених, підписана проф. Єманом.

У всіх фабриках у Ленінграді були численні збори робітників. Ухвалили резолюції, що осуджують убивство Кірова та висловлюють вірність для комуністичної партії під проводом Сталіна. Одна резолюція стверджує, що вбивство Кірова не зможе довести до розстрою серед робітників.

МОСКВА, ПАТ. Комунікат комісаріяту внутрішніх справ стверджує, що вбивник Кірова це 30-літній службовець ленінградського відділу робітничо-селянської інспекції Леонід Василевич Ніколаєв.

Арештували інспектора поліції.

ПАРИЖ, ПАТ. Арештували відомого з афери Ставіського та Пренса інспектора поліції Боні.

Часописи повідомляють, що арештований грозить ревеляціями. Впевняє, що впав жертвою пімсти, а рівночасно тому, що занадто віддав себе службовій дисципліні. Боні арештували на основі зізнань якогось Вольберга, який сказав, що комісар силував його платити рахунки його кравця за це, що дозволив йому жити у Франції. Обвинувачений теж, що взяв від промисловця Феляна більшу суму грошей, за що обіцяв йому викрити пропавшу біжутерію. Якась Котільон обвинувачує Боні в шантажі.

У поліції служив Боні від 1920., був дуже спритний, відкрив кілька великих злочинів. Невдачі почалися для Боні від Ставіскіяди. Після зізнань жінки Ставіського Боні припинили в урядуванні. Привернув Боні до служби міністер справедливости Шерон, що поручив йому вести слідство в справі вбивства рад Пренса. Боні арештував тоді кількох людей, які виявилися його інформаторами. Один із них, Карбон, сказав, що прийде час, коли фальшивий обвинувач засяде на лаві обвинувачених. Після ріжних скандалів пророцтво це сповнилося.

ПРЕЗИДЕНТ КЛАЙПЕДСЬКОГО ДИРЕКТОРІЯТУ.

БЕРЛІН, ПАТ. Нім. інф. Бюро в Ковні повідомляє, що як найповажнішого кандидата на становище президента клайпедського директоріяту називають гр. Зубова, що має більшу посілість у Клайпеді.

РОКОВИНИ ЗЛУКИ СЕМИГОРОДУ.

БУКАРЕШТ, 1. 12. В цілій державі святковано сьогодні роковини першого національного віча в Альба Юлія, де проклямовано злуку Семигороду з Румунією. В Букарешті влаштувала протиревізіоністична організація велике віче, після чого відбувся похід.

БЕЛЯ КУН У ПРАЗІ.

ПРАГА, ПАТ. „Поледні Лісти" повідомляють, що в Празі є відомий мадярський комуніст Беля Кун. Зобовязався він не вести ніякої акції серед чеських робітників в заміну за право побуту. Часопис стверджує, що зате Беля Кун веде пропаґанду серед мадярських еміґрантів.

НОВИЙ ПЛЯН ІМПЕРІЯЛЬНОЇ ОБОРОНИ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Тижневик „Піпл" повідомляє, що в 1935 р. англійський уряд внесе до палати додатковий буджет на великий плян імперіяльної оборони, в сумі 10 міл. фунтів. У пляні візьмуть участь теж домінії, які відвідав недавно голова комітету імперіяльної оборони сер Генкі.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— У Мінхені німецькі студенти уладили бурхливі протичеські демонстрації.

Біля Пуґліяно дійшло до зал. катастрофи. Зпід звалищ витягнули 4 убитих і 12 тяжко ранених.

ЖОВТА НЕБЕЗПЕКА.

Скарби Сходу — воротами до володіння світом. — Суез-Аден і Джібуті. — Берлін-Багдад. — Совіти і Японія. — Хто небезпечніший?

Прага, листопад 1934 р.

Минулого тижня мала Прага можливість почути дуже цікавий виклад відомого орієнталіста проф. Мусіля про політичні відносини на Сході. Референт торкнувся такого актуального питання теперішньої загально-політичної ситуації, що вважаємо своїм обовязком подати нашим читачам провідні його думки:

Прастаре гасло світової політики, що „той запанує над світом, хто запанує над скарбами Орієнту", гасло, яке найшло було повне зрозуміння ще за часів сильного володіння великої держави мусулманів, не втратило ще й нині нічого зі свого значіння. Довгі століття аж до 19. віку — це низка бурхливих подій, що зродилися на тлі боротьби за реалізацію цього старого гасла. Починаючи від 19. століття ці змагання щодо опанування Орієнту зводяться головно до змагань між Францією і Англією за браму до Азії, за Суеський канал. Франція якслід зрозуміла велике значіння плянованого суеського проливу, порозумілася з Єгиптом та за його матеріяльною підтримкою взялася за ґіґантське діло. Але й Англія зрозуміла добре політичну ціль тої затії, вона з острахом слідкувала за будовою суеського каналу, що міг допомогти до прямого удару на її азійські посілости, і старалася за всяку ціну не допустити до його закінчення. Але коли показалося, що всі пляни завели, Англія нараз змінила свою політику і почала з Францією переговорювати. Спершу Франція не йшла на ніякі уступки, але після німецької війни стала податливішою, аж вкінці Англії повелося закупити у 1875 р. більшість акцій каналу і таким чином стати дійсним паном Суезу.

Дігставши в свої руки браму до Азії і посідаючи надзвичайно важну південно-арабську пристань Аден, Англія старалася зробити з Індійського Океану англійське море. Цей свій плян переводила Англія дуже спритно, бо під таким гуманним гаслом, як боротьба з невільництвом і це їй дійсно вдалося. Це привело до того, що і Франція не осталася позаду, закладаючи важну сомальську кольонію з червономорським портом Джібуті. За Францією прийшла зі своїми домаганнями Італія, а накінець і Німеччина та Росія. Нещаслива російсько-японська війна зупинила російський розгін в Орієнті, а це скріпило німецьку експансію, що відтепер пішла рука в руку з Туреччиною. Будова історичної залізниці Царгород-Багдад, що мала навязувати до шляху на Берлін, це найкраща пригадка цього німецького „Дранг нах Остен".

Серед такої ситуації прийшло до світової війни. Німеччина втратила свої впливи на Сході, ослабли й впливи Росії, зате дуже скріпилося значіння Англії і Франції. По світовій війні ситуація на Сході знову міняється. Появляються тут дві нові ударні сили Совіти й Японія, — особливож ця остання, що шукає собі природного вентилю для міліонів свого населення, яких не можуть виживити вже й так сильно перенаселені японські острови. Але японський напір на Сході йде якраз у противлежному напрямі, як напір европейських інтересентів: він іде теж з такою силою, що не тільки паралізує і стримує европейські впливи, але й витискає з Орієнту крок за кроком „европейських вплизливців". Перший наступ Японії вповні вдався, і держава Манджуко це перший стовп у будові японських володінь на азійському суходолі.

Найбільш загрожена в Азії Англія і вона мусить боротися тут аж на два фронти: з відосередніми силами в Індії і на Новій Зеляндії та проти сильного напору Японії, яка станувши вже раз на азійському континенті, прямує тепер на китайський Туркестан і до Індії. Англія боронитьcя завзято. Вона підтримує Китай проти японського напору та будує у Сінгапурі найбільшу і найсильнішу твердиню на світі. Буде це твердиня Заходу проти Сходу. Але це все не стримує Японії. Японія, вихованок Англії, не втратила у світовій війні нічого, а зате розбогатіла дуже і нині втискається до англійської Індії політично від півночі, а господарськи зі всіх боків.

Те саме діється з французькими посілостями в Азії. Франції й Англії загрожує в Орієнті велика, поважна небезпека. Злучаться проти жовтої небезпеки Франція, Англія і Злучені Держави Півн. Америки? Чи може дійде до війни між Японією і Совітами, а Японія опанувавши остаточно Китай і північно-східні частини азійського континенту, буде далі проникати до Европи? Колиб так сталося, то хто може сказати, де зупиниться цей жовтий натиск?

*

Як бачимо з вищенаведених загальних напрямних відчиту проф. Мусіля, референт неначе дійшов до політичного висновку, що в інтересі всієї Европи є — разом з Америкою — протиставитись наступові Японії. Тимчасом нинішній стан в Европі, якого питомою рисою є істнування Совітів на сході й постепенна большевизація европейського Заходу, ставить дилему: що більше небезпечне — московський большевизм чи жовта раса? Коли оборона перед жовтою небезпекою має іти під прапором червоної армії та в дальших наслідках довести до побіди комунізму і на Далекому Сході і в Европі — весь цивілізований світ, вся Европа, Азія й Америка, повинні получитися для знищення російського большевизму.

В таборах німецької праці.

(З вражінь очевидця.)

(Докінчення.)

— Чи дістають відпустку?

— Ні. Що 2 або 3 тижні мають вільне від суботи пополудня до неділі вечора. Хіба, що трапляться ваглі випадки в родині.

— В якому віці приймають до табору?

— Доброволець мусить мати скінчених 17, а не більше 25 років. Кожний при зголошенні мусить виказатися документами, або посвідкою з громади. Час служби триває пів року, при чому кожний мусить на письмі зобовязатися, що буде з повною пожертвою працювати. Це зобовязання підтверджує при вступі до табору ще й поданням руки командантові.

— Які є кари?

— Кар неме в таборі ніяких, крім публичної догани, бойкоту співтоваришами та врешті, викинення з табору.

— А до церкви ходите? — кидаю врешті запит в сторону одного з добровольців

— Ходжу.

— Де, тут в таборі? Відбуваються тут для вас богослуження?

— Ні, кожний ходить собі окремо.

Тут вмішується командант і пояснює мені, що богослужень у ніяких таборах взагалі нема. Головна команда таборів виходить зі заложення, що релігія це приватна справа кожної людини, тому й у тому напрямі не робиться ніякого натиску. Хто хоче йти до церкви, той може йти. Взагалі не допускається в таборах до ніяких терть між католиками, протестантами та невіруючими.

Питаю з черги адютента, скільки таких таборів є в Німеччині?

— Під теперішню пору, около тисячі. Загально, в службі праці є 250 тисяч людей. На створення більшої кількости таборів нема покищо грошей.

— Чи праця цих людей виплачується?

— Безперечно. В нас працюється по військовому. Зрештою побачите на місцях.

— Що діється з цими, яких відпускають після скінчення служби з табору.

— Дістають відповідну посвідку і ними займається опісля спеціяльна орґанізація, т. зв. „Подяка Праці". Вона дбає, щоби ті заслужені жертвенні люди, дістали опісля працю.

— А якщо хтось хоче остати в службі праці?

— Може собі продовжити її на один рік, або перейти до вишколу провідників.

— Чи в таборі відбувається ще й наука?

— Очевидно. Щодня вечером відбуваються виклади з ділянки рідної історії, виховання, почуття німецької чести і т. д.

— І про націонал-соціялізм?

— Ясно. Кожний з добровольців мусить знати, що таке обовязок супроти батьківщини, яка його роля супроти держави і яке відношення до жінки та родини. Кожний мусить пізнати, скільки лиха накоїв нашому народові лібералізм, капіталізм, марксизм...

— Чи є також табори праці для жінок?

— Тринацять таких таборів находиться саме в стадії орґанізації. Нічого ближчого про це покищо вам не можу сказати.

— В деяких часописах писалося про табори, в яких заключенці мусять самі себе утримувати і ще й працювати

— Ці табори не мають нічого спільного з таборами служби праці. Це звичайні робітничі табори, де добровільно живуть робітники, яких держава затрудняє в рямцях поборювання безробіття. Вони повстають там, де далеко до людських осель і де невигідно булоб самим робітникам жити. Зі зароблених грошей відкладають вони відповідний пайок і за це спільно мешкають і спільно харчуються.

Закінчую свої допити. Час їхати в поле і приглядатися людям при праці. По дорозі вступаємо ще до шевської та кравецької робітні. Кількох хлопців стрибає зі стільців:

— Гайль Гітлер!

— Тут робимо лише дрібні конечні направки, — пояснює команлант. — Більших робіт нам виконувати не вільно, щоби не відбирати хліба приватним ремісникам.

Але кому в дорогу, тому час!

Виходимо перед браму, сідаємо в авто, командант табору приміщується коло шофера. Газу!

Їдемо розмоклими полями. Там, десь на овиді сіріє рухома смуга, що відзначується різко на тлі чорного торфовища. Це частина добровольців при праці. Наближаємося. Висідаємо з авта і йдемо навпростець.

— Ахтунг!

Випростувалися зігнені постаті. Руки спочили на держаках лопат.

— Гайль Гітлер!

— Гайль!

Широкий, чорний рів серед поля, повний води. У воді стоять ті хлопці, в грубих чоботях, втомлені, але усміхнені.

— Тяжка праця?

— Трохи тяжка. Мусимо всю воду спустити каналами в той рів...

Дренують. Висушують. Біс його знає, як оця ціла жахлива на вигляд робота називається. Жаль мені цих молодих хлопців і ніяк чогось не можу зрозуміти, чому вони тішаться.

— Такої землі, — говорить до мене адютант — таких мокляків, маємо в Німеччині два і пів міліона гектарів! Найбільше цього вздовж голяндської границі. Голяндці вже давно висушили свою частку, сіють на ній і орють. А в наш бік все говорили: „Там на сході, де культура кінчиться, лежить Німеччина!" Тепер ми їм покажемо!

Кличуть мені отого розреклямованого Салковського.

Молодий, бистрий хлопець, дійсно українець. З Придніпрянщини. З Маріюполя. Втік зпід большевиків. Три роки блукався по Польщі. Був здебільша під возом. Тепер живе в Німеччині від року. Говоримо по українськи, при чому він сильно домішує російські слова.

— Як ви сюди попали.

— Отак, зголосився і приняли.

— І добре вам тут.

— Дуже добре.

— Не тужите за домом? Батьки ваші лишилися там?

— Лишились. Батько в тюрмі. Куркуль. З мамою не знаю, що сталося.

І по хвилині надуми:

— А вертатися?... До чого?

— Як вам тут з мовою?

— З мовою? Я вже по німецьки краще говорю, як по нашому.

— Думаєте лишитися?

— Лишуся. Тут добре.

— Так, — думаю. — Пропаде цей хлопець у німецькому морю. Вже пропав. Не бачу в ньому вайменшої потреби наговоритися у рідній мові, натішитися земляком. Чому, приємно воно, то так, але щоби аж тішитися?... Зрештою, що йому можу сказати?... Галичина, — це такий далекий край для його селянської, простої душі.

Подаю йому руку на прощання.

— Гайль Гітлер!

І Петер Салковски, давніше Петро Салковський, простягає в гору руку націонал-соціялістичним привітом.

— — — — — — — — —

Обідали ми спільно зі всіми добровольцями праці. Вони їли все, я не міг. Щоби таку кількість зїсти, треба працювати на торфовищах. І треба мати такі шлунки, як вони.

Після обіду, в їдальні, співали і грали на фортепіяні. Грав один з добровольців згрубілими пальцями, але грав добре. „Драймедельгаус"...

— — — — — — — — —

Вже сіріло, коли поїхали ми в дальшу дорогу. До табору Букельвізен, коло Міттенвальду, на самій австрійській границі. Табор в горах, на висоті 1.300 метрів. Отодвацять люда працює над зрівнанням безнадійної горбовини, з якої селяни дотепер не може видобути найконечніщої

кількости трави для своєї худоби. Показували мені нівеляційні пляни. Пояснювали. Найбільше захоплений працею був командант Букельвізенського табору, б. пруський старшина, а прізвищем Буда.

— Ще один українець! — кажу зі сміхом і пояснюю йому, що його прізвище чисто українського походження і по німецьки, в перекладі, він повинен називатися: „Овечий сир".

— Шафкезе!

Те „Шафкезе" принято під загальний реґіт і думаю, що прилипло воно вже до оберляйтнанта Буца. Якби не було, мені докоряли підчас цілої вечері, що я приїхав українізувати табори.

Відпровадили нас кусень дороги двома автами. Прощали дуже сердечно і прохали відвідати вдруге.

І я, вертаючи в ясну, місячну ніч прекрасними баварськими горами до Мінхену, довго мовчав, втулившись в куток авта. Така сила думок, порівнань, вражінь. Подумати лише: — пів року працювати (300 люда), щоби вирвати природі півтора гектара неужитків і замінити їх на плодючу землю. Таких гектарів є півтретя міліона! Двацять літ праці, — буде мало.

А в нас, чи хотілось би починати такі експерименти? Чи в нас, колиб треба було, пішла би вся молодь до таборів праці?..

Може я перебільшую те, що бачив, але ніяк не можу перемогти в собі почуття подиву.

Подиву для німецької праці, для дисципліни, для патріотизму, без огляду на чинники, які викликали всі ті прояви так різко і тем сльно.

Роман Голіян.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

НАША ГОСПОДАРСЬКА ПІДПРИЄМЧИВІСТЬ У ПОЛЬСЬКІЙ ПРЕСІ.

Ми навіть не здаємо собі справи з того, як докладно слідкують за розвитком нашого національного життя польські... ендеки. Наші осяги в культурній ділянці їх щоправда мало обходять (їм краще, щоби ми в уяві поляків були все „малокультурними" селюхами). Зате дуже докладно реєструють вони в своїй пресі всі наші здобутки економічні.

На днях **„Ґазета Варшавска"** присвятила аж цілих дві статті справі українського міщанства і його господарському розростові. Силу нашого міщанського елементу пробує непідписаний автор збагнути на основі виданого нещодавно „Провідника до фірм та інститутуцій в краю і закордоном". (До речі — критичну оцінку того видання помістив двотижневик „Торговля і Промисл" (ч. 4), вказуючи на прогалини в ньому і помилкові інформації). Ендецький автор вирахував на підставі цеї книжки всіх телефонічних абонентів і власників чекових конт у ПКО і ствердив, що українці багатших міщан властиво не мають. В другій статті вирахував автор усі подані у „Провідник-у" торговельні і промислові підприємства і теж дійшов до висновку, що вони кількістю слабонькі. Проте кличе поляків до чуйности і до... **безболісної, постепенної асиміляції.**

„Курєр Львовскі" з 30. листопада ц. р. бідкається знову, що щоразто повстають у Львові нові українські крамниці, ...„субсидіовані Земельним Банком"... І вичисляє: склад взуття „Такт" — Ринок, склад опалу „Титан" на Личакові, перфумерія „Лотос" на Сикстуській... Щораз частіше — мовляв — бачите надпись „робітня обуви". Поверх 1000 ремісників-українців є у Львові, між ними поверх 200 шевців. А все те завдяки польській клієнтелі... Скільки української клієнтелі мають польські купці, ремісники і промисловці — це, очевидно, ендеків не цікавить. А шкода, бо ті цифри булиб дуже повчаючі...

Польська хроніка.

„НАЙБІЛЬША НЕБЕЗПЕКА ПОЛЬЩІ". — ПРОТИПОЛЬСЬКА ПРОПАҐАНДА... КУРЄРКА. — КОЛИ ЕНДЕКИ РОЗУМІЮТЬ УКРАЇНЦІВ.

„І. Курєр Ц." видрукував ще 19. листопада передовицю під назвою, яку ми подали вище. З цього приводу до сьогодні полемізують з нею деякі органи преси, що хочуть бути більшими патріотами від гурра-патріотичного Курєрка.

В чому діло?

Ось цей Курєрок ствердив, що населення Польщі несамовито множиться, повторяючи зрештою думку проф. Кржижановського („найгірший пролетарський спосіб розмножування"). За тим, очевидно, в парі йде господарське зубожіння міста і села. Німці впровадили стерилізацію і селянські майорати, а в Польщі над небезпекою природного приросту мало хто думає. Дехто потішається, що є **„східні креси"**, відповідні для кольонізації. Але для цього нема фондів. Полишені самі собі кольоністи продають землю автохтонам і вертаються на захід. Бо поліщук — як пише „Поль. Збройна", — то вкраде, то налапає вюнів, то знову щось заробить, а польський кольоніст — мовляв — того не вміє.

Зложилось так, що краківського „Курєрка" підтримав жидівський „Наш Пшеґльонд". Він написав теж, що з господарських причин треба регулювати розродчість, або поділити краще матеріяльні багацтва. І це вистарчило. Забуваючи на авторитет економіста Кржижановського (на нього покликався „Курєрок"), вшехполяки заатакували дуже сильно краківського шовіністичного побратимця за його... протипольську пропаґанду. Цю статтю — мовляв — не міг писати поляк. Дісталось теж чимало жидам зокрема газеті „Наш Пшеґльонд". Полеміка ще ведеться.

Варто зазначити при тому дивну льоґіку львівських ендеків. Коли вони атакують жидів, то тоді розуміють, чому „голодні і невдягнені" українські маси йдуть у торговлю і промисл („шукають зарадчих засобів"). **Тільки в пориві антисемітизму вони вирозумілі для господарської самопомочі українців.**

РЕФОРМА ПРОФЕСІЙНОГО ШКІЛЬНИЦТВА.

Про цю реформу говорять і пишуть уже від ряду місяців. Хоч в останньому часі появилась вістка, що праці над реформою спинені, то найновіша промова мін. Єнджеєвича в Раді Публ. Освіти вказує на те, що справа вже близька здійснення. Професійні школи (торгов. і пром.) витворять „новий тип працівника з **виразним господарським світоглядом**". Крім того хліборобські ліцеї „відіграють першорядну ролю в госп. житті Польщі".

ГОСПОДАРСЬКІ НОВИНИ З ОСТАННЬОГО ТИЖНЯ.

Найбільша в Польщі фабрика ґумового взуття **„Пе-пе-ґе"** захиталась. У пресі появилась вістка, що санація цієї фабрики відбудеться коштом консументів, бо шляхом картелізації цієї галузі промислу. — В копальнях соли **у Величці і Бохні** почалась знову праця. Вони були зачинені пів місяця, бо гірники, яким зменшили заробітки, грозили італійським страйком. — Швидко появиться закон про **підприємства публичного довіря**. Зачислені до них будуть усі інституції, що займаються чужими справами. — З уваги на те, що контингентовий **договір з совітами** кінчається з кінцем ц. р., зачала Польща нові переговори. — Зі сторінок польської преси не сходить справа **нової політики Франції супроти чужинецьких робітників.** 500 тисяч польських робітників загрожені втратою заробітків, виселенням із Франції. А це означає поворот їх до Польщі і збільшення числа безробітних

Світова хроніка.

ФУНДАМЕНТИ ГОСПОДАРСЬКОГО ЖИТТЯ. — СКРІЗЬ ПОВОРОТ ДО ЗЕМЛІ. ТІЛЬКИ НЕ В РАДЯНЩИНІ.

Величезні, просто епохальні переміни, які йдуть тепер у світі, замітні передовсім одним великим контрастом. А саме: коли промислові держави шукають нової рівноваги **в повороті до ґрунту,** то сільсько-господарські держави якраз навпаки навспіх **розбудовують у себе промисл** і то головно коштом села. Взяти хочби Німеччину і СССР. Великий реформатор хліборобства в Німеччині мін. **Вальтер Дарре,** пише у **„дідичному законі"** м. ін. таке: Майбутня Німеччина може бути тільки хліборобською державою. Інакше вона впаде, як впала держава Гогенштавфів чи Гогенцолернів, які забули про господарську рівновагу їх держав". І в імя тої рівноваги йде в Німеччині велика робота над скріпленням селянського стану. Знову в імя господарської рівноваги опанувала большевиків **промислова ґіґантоманія,** несамовитий культ машини, за що платить село, зокрема українське село, розпучливу данину життям і здоровлям.

Та не тільки Німеччина пробує оперти своє господарське життя на сільсько-господарський фундамент. Подібну еволюцію, хоч може не в таких розмірах, бачимо тепер в інших промислових країнах, особливо **в Японії і в Америці.** Фармерська політика Рузвельта — це дань саме тій новій „селянській орієнтації". Також заходи Форда створити мішані хліборобсько-фабричні оселі вказують на те саме.

ГОСПОДАРСЬКІ ТРУДНОЩІ ФРАНЦІЇ І ЗАХОДИ ДО ЇХ УСУНЕННЯ.

Світ дивиться тепер на Францію, як на терен ріжних можливостей. Діло в тому, що господарська кріза, яка дається у знаки вже давно в інших державах, у Франції вона дошкулює тільки від недавня. Політичний крутіж має своє джерело в економіці. Тому новий премієр Фляндеп звернув велику увагу на господарські справи. Його концепція трохи неясна. Бо як погодити деклярований урядом господарський лібералізм з заостреним курсом державної контролі. Хтось назвав це „етатистичним лібералізмом". Поняття нове, з ним треба... освоїтись. Фляндеп заповідає уздоровлення промислу, відтак сіль.-господарства (зернового і виниць). Ремісник буде протеґований, щадник буде хоронений перед ліквідаціями і банкротствами авантюристів. Особливу увагу юбіцює уряд Фляндена звернути на зовнішні ринки і і на оздоровлення ринку праці.

ЕКОНМІЧНІ АКТУАЛІЇ.

Знесення карткової системи в апровізації населення СССР має першорядне господарське значіння. Наслідки цього можуть бути далекосяглі як у місті, так і на селі. — **В Італії** госп положення дуже попсувалось. Госп. преса обговорює нові потягнення уряду: емісію скарб. бонів на 2 міліярди і піднесення дисконтової стопи

В. Н-вич.

12 смертних присудів.

Болгарські урядові „Нові Дні" повідомляють, що на днях військові трибунали в Неврокопі та Горішній Дюмаї (в Македонії) оголосили присуди в розправі членів македонської нелеґальної революційної організації. Обвинуваченим закидають багато вбивств, яких допустилися на основі партійного присуду в рр. 1932—4. Військовий суд у Неврокопі засудив 9 терористів, обвинувачених у вбивстві бурмистра міста Долен і одного архітекта на кару смерти на шибениці. Суд у Горішній Дюмаї засудив трьох македонців на смерть, а двох на досмертну вязницю.

—o—

Димісія директорії Мемеля.

Рига, 2. 12. ПАТ. Директорія Мемеля подалася до димісії. Ґубернатор димісію приняв і доручив дир. Рейсґісові виконувати обовязки аж до вибору нової директорії.

—o—

Протестаційні віча у Німеччині.

БЕРЛІН, 2. 12. ПАТ. В усіх високих школах у Німеччині відбулися протестаційні віча проти подій у Празі. Найбільше віче вдбулося у берлінськім університеті, де довшу промову виголосив ректор Фішер.

—o—

З кінової хроніки.

Засудили Бриґітту Гельм. ПАТ повідомляє, що відому фільмову акторку Бриґітту Гельм засудили в Берліні на два місяці вязниці за те, що вона спричинила тяжке ушкодження тіла. 27. серпня вертаючись автом з якоїсь гостини, трунула якусь жінку. Акторки не покарали грошевою карою тому, що цього роду промаху допустилася вона вдруге. Бриґітта Гельм мусітиме двомісячну кару відсидіти за решіткою...

НОВИНКИ

— **Перше засідання лавників м. Львова.** відбудеться у вівторок 4. грудня ц. р. в год. 10. передпол. У засіданні візьмуть участь теж члени старої управи м. Львова.

— **Нове число „Торговлі і Промислу".** Появилося 5-те число органу Союзу Купців і Промисловців, цим разом на 14 сторінок. Поміщені там дальші відгуки на розписаву анкету в справі гуртівень приватників, дальше статті: Марусина (в справі „Народньої Гостинниці"), дир. І. Мартюка, дир. Д. Коренця, фейлєтон про калькуляцію проф. Ковалиська, „Зизом на ринок" Г. Чіпки, репортаж з Тернополя дир. Скопляка і багатий інформаційний відділ.

— **Заклик Українського Музею в Празі.** Українська преса приносить багато звісток про появу нових періодичних українських органів і вихід нових календарів. З огляду на те, що не всі ці нові видання надходять до Музею Визвольної Боротьби України для поповнення його колекцій, Музей дуже просить усі українські видавництва й адміністрації всіх українських часописів перевірити, чи надсилають вони на адресу Музею свої видання. Коли ні, то треба невідкладно помістити адресу Музею в список адрес, на які видавництво постійно посилає всі свої видання. В музейній колекції не сміє бра-

кувати ніодного українського видання, ніодної книжки, газети, календаря, листівки чи будьякого друку. Про нас, нашу історію й культуру не дбає й не дбатиме ніхто чужий, тільки ми самі. Дбаймож про себе! Адреса Музею: Ukrainske Museum, Pra a - Zizkov, Karlova 14. Czechoslovakia.

— **Вибір українських радників до Пром.-Торг. Палати.** В неділю 2. ц. м. в год. 11. рано вибрав Союз Українських Купців і Промисловців у Львові признаних йому трьох членів до Пром.-Торг. Палати у Львові, а саме: дир. Я. Скопляка, д-ра С. Чумака й інж. І. Семянчука. Члени Союзу і запрошені гості зійшлись відтак на спільний обід у Клюбі „Мол. Громади", де порушено низку актуальних питань. Докладніше напишемо про це завтра.

— **Москвофільські претенсії.** Львівська Рільнича Палата стала видавати попри „Вядомосці Рольніче" такийже тижневик в українській мові. Проти того видавництва запротестувало пять москвофілів, членів Рільничої Палати. В протесті протестують проти назви „український" та заявляють, що проти цієї назви мусять запротестувати всі „русскі" кооперативи, читальні і т. д. Домагаються теж правопису з перед 1914 року.

— **Вийшов на волю.** В дні 27. листопада ц. р. вийшов на волю учитель Іван Міщена з кремянецької вязниці, відсидівши кару 2 роки 7 місяців. Його засудила рівенський окружний суд у Кремянці за ширення протидержавних летючок в с. Рудка, кремянецького повіту 1. травня. 1932 р. і за приналежність до ОУН.

— **Ювилейний концерт Сметани та Двожака.** 3. грудня в год. 20. буде в салі Музичного Т-ва концерт, присвячений чеським композиторам Фридрихові Сметані й Антонові Двожакові. В виконанні програми візьмуть участь найліпші артистичні сили Львова. Ціни від 60 сот. до 2.20 зол.

— **Припинення нострифікацій чужих лікарських дипльомів до 1937/8 р.** У варшавському університеті перестали зовсім приймати подання абсольвентів лікарських виділів із закордонних університетів. Речинець записів нових кандидатів визначили на 1937-8 рік.

— **Крита пливальня у Львові.** Заходом міського комітету фізичного виховання відкрито 1. ц. м. врочисто криту пливальню при вул. Яблоновських у Львові. Пливальня складається з кількох будинків і водного басену, довгого на 25 м. і широкого на 10 м. Глибина є ріжна, від 1.20 до 3.40. Є теж трамполіна висока на 3 м. Пливальня уладжена згідно з вимогами найновішої техніки, яка дає змогу безчастинно відсвіжувати і фільтрувати воду при відповідній температурі зимою і літом. Дно покрите плитками, а вечором вода освітлена від споду пятьма ріжнобарвними рефлекторами, так що вода має раз краску зелену, то знову червону або синю. Біля басену влаштовано вигідні роздягальні для 150 осіб, на долі для мужчин, на поверсі для жінок, а крім того буфет. Після офіціяльного відкриття пливальні відбулися перші пливацькі змагання спортових товариств.

— **В справі обнижки цін цукру, нафти і вугля.** Міністерство внутрішніх справ вислало до всіх воєводів, старостів і президентів міст обіжники, в яких ствердило, що наказаної обнижки цін цукру, нафти і вугля в багатьох місцях досі не переведено, і наказало припильнувати тої справи, видаючи відповідні розпорядки

— **Нові митні округи.** Рада міністрів видала розпорядок, яким поділила Польщу на пять митних дирекцій з осідками у Львові, Мисловицях, Познані, Варшаві і Данцігу. Львівській дирекції підлягають воєвідства львівське, станиславівське, тернопільське, волинське і краківське з винятком повітів сяніцького, бельського і живецького.

— **Нема амнестії.** З Варшави повідомляють, що всякі чутки про проекти амнестії неправдиві. Досвіди показали, що вязні, які вийшли на волю завдяки амнестії верталися після кількатижневого побуту на волі до вязниці, бо допускалися нових злочинів. Суди обтяжувано новими справами.

— **Спроневірив податкові гроші.** Перед карним трибуналом у Львові відповідав податковий поборець з Городка Яг., Стан. Солох, за те, що зінкасовані від податників гроші спроневірив. Обвинувачений боронився, що находився у важкому матеріяльному положенні і присвоїв собі 851 зол., в надії, що їх незабаром зверне. Дістав 18 місяців вязниці.

— **Фальшівники еміграційних документів.** Перед кількома місяцями арештовано у Львові шайку фальшівників документів, що брали від осіб, які хотіли виїхати до Палестини, гроші і давали їм фальшиві документи. На границі поліція придержувала еміґрантів з такими документами і відставляла назад до місця замешкання, причому крім матеріяльних страт вони були наражені ще й на неприємні карні наслідки. У звязку з тим львівська поліція арештувала 12 осіб, що під проводом д-ра прав Лібліха фальшували документи. Після закінчення слідства всіх випущено на волю. Перед кількома днями арештовано знову д-ра Лібліха, ритівника Мінкіна та ще двох дальших членів шайки.

— **Сусідські порахунки.** У Кольонії Кривчицькій шевця Миколу Попика пробив шість разів ножем сусід Задзельський. Попика в безнадійному стані відвезли до шпиталю.

— **Варшавські вязниці переповнені.** З причини переповнення варшавських вязниць суди одержали обіжник, щоби засуджених за дрібніші провини, доконані на просторі варшавського й інших повітів, осаджувати не у варшавських міських арештах, але в арештах громадських. Тим способом хотять відтяжити від вязнів Варшаву.

— **Вовки.** У селі Маневичах (Ковельщина) появилися стада вовків. Нападають череду не лише на пасовищі, а навіть закрадаються до господарств. Люди нічю пильнують худобу.

— **Смертний присуд у Перемишлі.** В перемиському окружному суді відбувся процес Антона Паньковського і Гринька Каспришина, обвинувачених у грабунковому вбивстві залізничника Войтіха Петруняка, якого доконано 1 травня м. р. в Хоросниці біля Мостиск. Справа знайшлася вже втретє перед судом присяглих. Тепер суджено обвинувачених наслідком прихильного полагдження найвищим судом касаційної скарги проти присуду, який засудив обох обвинувачених по 10 літ вязниці. На основі вердикту присяглих суддів Паньковського засуджено на кару смерти, а Каспришина увільнено. Оборона засудженого заповіла касацію

— **Хто вбив „стржельца"?** Як повідомляє „Ід. Курер Цодзєнни", в селі Ульвівку пов. Сокаль відбувалася в ночі на 26. листопада ц. р. в приватному домі „стржелецка" забава. Нараз упав стріл, від якого згасла лямпа. В темноті посипалися дальші револьверові стріли. Коли засвітили, стверджено, що Францішок Волошин, член „Стржельца", є вбитий. Винуватців стріляниии покищо не викрито. Згаданий часопис звалює вину на українців.

— **Величезна продукція ґазу.** В Ровтоках пов Ясло доверчено в нафтовому закопі фірми Польмін небувалу досі продукцію 700 куб. метрів ґазу на мінуту. Вибух було чути в промірі кількох кільометрів.

— **Дівчина вмерла з переляку.** В лісі Печера біля Літача, пов. Заліщики, кількоро дітей збирало ріща. Як побачили побережника Ілька Аксенина пустилися втікати. 15-літня Параня Суха померла на місці з переляку на серцевий удар.

— **Збірне самогубство.** У Варшаві в готелі „Польонія" застрілилося трьох молодих людей. Із положення вбитих ствердили, що один застрілив другого, другий третього, а опісля перший сам покінчив самогубством. Всі померли. Один це 25-літний робітник Герберт Бжезінський з Катовиць, другий це 20-літний студент Ерик Яґоде зі Штетина, а третій Рих. Пастевни, теж 20-літній студент із Катовиць.

— **Члени англійської палати льордів на ловах у Сх. Галичині.** У звязку з ловами, що їх уладжують туристичні бюра для чужинців, 16. січня приїде десять членів палати льордів. Лови будуть у лісах біля Сколього.

СПОРТ.

ЗА ВХІД ДО ЛІГИ.

СВЕНТОХЛАВІЦЕ. Шлеськ — ВКС Сміґли 5:1 (1:1).

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

БЕРЛІН. Краків — Берлін 1:0.

НЕВДАЧА НІМЕЦЬКИХ ГОКЕІСТІВ У КАТОВИЦЯХ.

У Катовицях на штучному леді репрезентація Варшави перемогла берлінський клюб Бранденбурґ СЦ 2:0 (0:0, 1:0, 1:0).

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Український Театр „Заграва": під артист. проводом В. Блаваського.

Перемишль:

3. XII. „Рай без жінки".
5. XII. „Ой, не ходи Грицю" (премієра).
6. XII. „Два світи".

Великий Міський Театр.

Понеділок, 3. XII. год. 7·30 веч. „Розкішна дівчина".

Вівторок, 4. XII. год. 8 веч. Ганка Ордонівна. Одинокий виступ

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 3. XII. год. 7·30 веч. „Музичні іграшки".

Вівторок, 4. XII. год. 7·30 веч. „Музичні іграшки".

Кіна.

АПОЛЬО: Дві серії разом: „Нуждарі" „Париж у вогні".

АТЛЯНТИК: „Маскарада".

ВАНДА: „Теодозія Севастополь", та „Прокуратор Алісія Гори".

ҐРАЖИНА: „Невидний чоловік", „Кохає, любить, шанує".

КАСИНО: „Бастер роздає мільйони" (в гол. ролі Бастер Кітон).

КОЛІСЕЙ: „Шерльок Гольмс" і „Мадрид воює".

КОПЕРНИК: „Весняна парада" (Франціска Ґааль).

МАРУСЕНЬКА: „І щож далі, сіра людино?" ревія: „Від Оберка до Каріоки".

МІРАЖ: „Галька" (з Кепурою).

МУЗА: „Щойно вчора".

ПАЛЯС: „Піснею я завойовую світ".

ПАН: „Торговці живим товаром" і Власта Буріян.

ПАСАЖ: „Ваніна" (Король диких степів) і ревія: „Маю охоту на піхоту".

РАЙ: „Чи Люцина це дівчина".

СВІТ: „Заборонена мельодія" з Джозе Мохікою та „Білий слід".

СОНЦЕ: „Син джунґлів".

СТИЛЕВЕ: „Що мій чоловік робить у ночі", ревія: „Гуртівня гумору".

УТІХА: „Сьогодні живемо!" й ревія.

ХИМЕРА: „Шірлі Темпль" (Тайна маленької Шірлі) та Тижневик Фокса.

Закордонне радіо.

Понеділок, 3. грудня 1934.

Відень (506,8) 17·30 Фортепян, 20·05 „Джовані Перлюіджі Палестріна" концерт хору віденської опери, **Братислава** (298,8) 17·15 Арфа, орґо (325,4) 20·35 Давні чеські твори (орх., солісти), **Кошиці** (259,1) 17·10 Для Закарпаття, 19·30 Сольо на гармоні, 19·40 Нар. пісні, **Прага** (470,2) 12·35 Джез, 17·45 Камер. музика, 21·35 Ферстерові пісні, **Париж** ПТТ (431,7) 22·30 Пісні, **Данціґ** (230,2) 20·15 Гасові пісні, **Барсельона** (293,5) 23·30 Пісні, **Мадрид** (274) 21·15 Сп. конкурс, **Берлін** (356,7) 15·12, 19·20 Пісні, 18·30 Солісти, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16·00 Легка й танк. музика, **Кельн** (455,9) 17·45 Солісти, **Ляйпціґ** (382,2) 17·20 Фортепян, 18·15 Нар. пісні німецькі, англ., рос., есп., фр., італ. (Рібенбавер, сопран) **Мінхен** (405,4) 17·50 Форт. твори Ліста, **Москва** (748) „Дон Хуан" оп. Моцарта, **Будапешт** (550,5) 13·30 Військ. музика, 19·30 Скрипка, 22·30 Циг. музика, **Міляно** (368,6) 11·30 Тріо, 17·10 Танк. музика, **Рим** (420,8) 17·10 Спів, 17·30 Фортепян.

Вівторок, 4. грудня 1934.

Відень (506,8) 17·25 Спів (Рокита, сопр.), 19·15 Ам. мельодії (симф. орх., Батістік, тенор), 21·00 Симф. концерт, **Братислава** (293,8) 19·35 „Крейдове коло" оп. Землинського, **Кошиці** (259,1) 18·00 Для Закарпаття, **Мор. Острава** (269,5) 17·50 Спів, **Прага** (470,2) 12·35 Концерт, 19·10 Слов. пісні, 19·45 Фортепян, **Прага II.** (249,2) 14·35 Спів, **Париж** ПТТ (431,7) 21·30 Гуноїв вечір, **Париж** (1648) 13·00 Симф. концерт, **Барсельона** (293,5) 19·00 Скрипка, 22·10 Опера, **Берлін** (356,7) 17·20 Музика, спів, 18·30 Оп. музика, **Гамбурґ** (331,9) 19·30 Варіяції ф-дур Бетовена (форт.), 23·00 Суч. музика, **Ляйпціґ** (38?,2) 14·45 Солісти, **Будапешт** (550,5) 13·30 Циг. музика, 19·30 „Гофманові казки" оп. Офенбаха, **Міляно** (368,6) 11·30, 13·00 Орх., 20·45 Концерт, **Рим** (420,8) 17·10 Легка музика, 20·45 Концерт.

Львівське радіо.

Понеділок, 3. грудня 1934.

6·45 Раншня авд., 7·50, 22·00 Реклям. концерт, 11·57 Сигн. часу, 12·03 Метеор вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Концерт, 13·00 Полудн. денник, 13·05 Арії з оп. Верді (гр. пл.), 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Кабарет тому 20 літ, 16·45 Лекція нім. мови, 17·00 Фортепян, 17·35 Карлович: Литовська рапсодія з гр. пл. 17·50 Зоольоґія та медицина, 18·00 Вильно місто теплих спогадів, 18·15 Легка музика, 18·40 А чи знаєш цю пісоньку (муз. загадки для дітей), 19·00 Спів у супроводі фортепяну, 19·25 Суспільна хвилинка, 19·30 Сусіди польських кольоністів у Перу, 19·50, 19·56 Спортові вістки, 20·00 Орхестра, 20·45 Вечірний денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Концерт симф. орх., 21·45 Як приготовляли велику війну, 22·15 Лекція танку, 22·35, 23·05 Танк. музика.

Вівторок, 4. грудня 1934

6·45 Раншня авд., 7·50, 22·55 Реклям концерт, 11·57 Сигн. часу, 12·05 Огляд преси, 12·10, 13·05 Концерт, 12·45 Листи від дітей, 13·00 Полудн. денник, 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Легка муз. пісоньки, 16·45 Скринька ПКО, 17·00 Кам. концерт, 17·25 Барбурчине свято, 17·35 Гр. пл., 17·50 Почт.-техн. скринька, 18·00 Турист. бюлетен льв. залізничої дир., 18·05 Жид. мова, 18·15 Концерт трубних інстр., 18·45 Поетка імпровізаторка, 19·00 Арії та пісні з гр. пл., 19·20 Акт. гутірка, 19·30 Гуральська музика з гр. пл., 19·50, 19·56 Спорт. вістки, 20·00 Прелекція про оп. Двожака „Чорт і Катруся", 20·13 Транси з Познаня оп. Двожака „Чорт і Катруся"; в перерві: 20·55 Веч. денник, Як працюємо, 21·50 Враження американки з 10-літнього побуту в Польщі (відч. в англ. мові), 23·15 Танк. музика з гр. пл.

—o—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.